

Lov. Indenrigsministerens Ord berettigede til den Forventning, at naar dette Lovforslag finder det Bifald hos Folkethinget, som jeg efter Sagens hele hidtilværende Gang og navnlig efter den store Enstemmighed, som i alle væsentlige Punkter har fundet Sted i det meget talrige Udvalg, da vil det ikke komme til at savne den nærværende Indenrigsministers kraftige Understøttelse og heller ikke finde nogen uovervindelig Modstand fra det danske Statsraads Side.

Mourier: Forsaavidt den sidste ærede Taler henvisste til den store Enighed, der i Udvalget skulde have fundet Sted, sigtede han formodentlig til den talrige Majoritet, der i Udvalget har udtalt sig for Lovforslaget; thi Enighed har med Hensyn til dette Hovedprinciper netop ikke fundet Sted. Forøvrigt skal jeg kun ved den første Paragraph tillade mig en ganske foreløbig Bemærkning, nærmest foranlediget ved, at det er mig bekendt, at man har fundet det tvivlsomt, hvorledes den i bemeldte Paragraph foreslaaede Bestemmelse skal forståes, isølge hvilken en Eiendom, der er eller bliver underkastet Forskrifterne i Placaten af 7de Juni 1806, skal, naar den i 20 Aar har været i Selveie eller i Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte, være fritagen for de efter den nævnte Placat bestaaende Indskrænkninger i Eiendomsretten. Jeg for min Deel — og jeg antager, at det Samme er Tilfældet med Udvalgets øvrige Medlemmer. — har forstaaet hiin Bestemmelse saaledes, at Fæstevangen skulde vedblive uforandret i samtlige disse 20 Aar, og at, naar en Bondegaard blev sæstebledig, selv i Løbet af det 19de eller 20de Aar, skulde den atter bortfæstes paa sædvanlig Maade, altsaa ved Livsfæste. At der i Slutningen af Lovforslagets § 37 findes en herfra afvigende og fra en anden Anskuelse udgaaende Bestemmelse, kan her ikke komme i Betragtning, thi det er et aldeles forskjelligt Tilfælde, som der omhandles. Det kan nu ikke nægtes, at, naar man overhovedet vil ind paa en tvungen Afløsning, har det en Deel for sig, at bestemme et nogenlunde rundeligt Aaremaal, i hvilket Fæstebaandet skal vedblive at paahvile Fæstefæderne, skjøndt det, at udstrække dette Aaremaal til samfulde 20 Aar, rigtignok kunde

forekomme ikke ret vel at harmonere med den Hovedanskuelse, som synes at ligge til Grund for Lovforslaget i det Hele, at nemlig Fæsteforholdet — det Fæsteforhold, hvorunder iøvrigt en god Deel af Landets Bønder befinde sig ret vel — skulde være saa utaaleligt, at det derfor skulde kunne retfærdiggjøres, eller hvad der her egentligen er det Samme, skulde være nødvendigt, nu ved Lyang at have dette Forhold. Endnu maa jeg med Hensyn til dette Tidsrum af 20 Aar tillade mig den Bemærkning, at Bestemmelsen herom synes at staae i et noget besynderligt og for mig ikke let forklarligt Forhold til det i § 1 af det for nylig af det ærede Thing vedtagne Lovforslag om Jordens Udstykning og Sammenlægning fastsatte Tidsrum af 10 Aar. Jeg troer, at, naar man undersøger Grundtanken i den sidstnævnte Bestemmelse, og i alt Fald dermed sammenholder det Foredrag, hvorved den ærede Ordfører i hiin Sag begrundede samme, vil man finde, at der idetmindste ikke er nogen synderlig god Harmonie imellem Bestemmelserne om disse to forskjellige Aaremaal. Dog, derpaa lægger jeg i, og for sig ikke megen Vægt; og dersom man vil spørge mig, hvorfor jeg ikke med Hensyn hertil har stillet noget Ændringsforslag, saa vil jeg, næst at henvide til hvad der i denne Henseende allerede i Betænkningen er yttret af det Mindretal, hvortil jeg henhører, bede bemærket, at min Stilling til nærværende Sag overhovedet har været en saadan, at jeg i det Hele ikke har kunnet finde nogen Dpfordring til at fremkomme med Ændringsforslag; og det er blot nogle ganske enkelte under Forhandlingerne fremsatte Ændringsforslag, jeg, og det kun subdialirt, har tiltraadt. Jeg maa overhovedet bede min Stilling, forsaavidt jeg har været Medlem af Udvalget, opfattet saaledes, at jeg væsentlig kun har havt Deel i Lovforslagets Redaction, og selv i denne Henseende er det kun saare lidet, jeg har havt Leilighed til at udrette, paa Grund af det ærede Medlems store Indsigt og Dygtighed, til hvem Redaktionsarbejdet væsentligst har været overdraget (Hør!). Der gjælder iøvrigt om de mundtlige Forhandlinger i denne Sag, hvad der allerede i høi Grad har gjort sig og paa Grund af Tidens Korthed maatte